

«Πολλά μαζεύτηκαν παιδί μου. Δεν κράτησες το μέτρο», είπε λακωνικά στην Ελευθερία η πεθερά της Χαρίκλεια, που πολλές φορές στάθηκε ανάμεσά τους ως ασπίδα, προκειμένου να τους προστατέψει και να τους κρατήσει ενωμένους. Και συνέχισε: «Δεν έπρεπε ν' αφήσεις την αμφιβολία να φωλιάσει στο σπιτικό σου».

Όλα θα τ' άντεχε η Ελευθερία, εκτός από την αμφιβολία, που όπως της βεβαίωσε και η θεία Μαντάμ Αγνή, γεννήθηκε όταν εκεί ψηλά στα σύννεφα, η Πρυτανεία των Δαιμόνων – αποτελούμενη από μέλη επώνυμων και διακεκριμένων μέσα στους αιώνες διαβολικών οικογενειών – συνεδρίαζε για την ανάδειξη του αξιότερου διαδόχου, του αποχωρήσαντος λόγω γήρατος, αρχιδιάβολου Σατανά και οι υποψήφιοι παρουσίαζαν τα βιογραφικά τους:

Ο πρώτος Δαίμων, Δρ. Ινκούμπους, είπε ότι προκάλεσε τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο δεύτερος Δαίμων, Δρ. Σειλινός, είπε ότι έριξε τη βόμβα υδρογόνου στο Ναγκασάκι.

Ο τρίτος ο Δαίμων, Δρ. Βελζεβούλ, είπε ότι βύθισε τον Τιτανικό.

Ο τέταρτος Δαίμων, Δρ. Καλικάντζαρος, είπε ότι αυτός ήταν ο δημιουργός των μεγαλύτερων τυφώνων και πλημμυρών στον πλανήτη.

Ο πέμπτος, άνευ χαρτοφιλακίου Δαίμων, ο αφελής μα πανέμορφος Μεφιστοφελής, ανιψιός του αντιπρύτανη Εωσφόρου, είπε ότι φύτεψε στην καρδιά της πριγκίπισσας Γκρέις Κέλλυ, τον έρωτα για τον ηθοποιό Κάρι Γκραντ, ώστε να γίνει σκάνδαλο και να της δώσει διαζύγιο ο πρίγκιπας Ρενιέ, κι έτσι η Γκρέις να πέσει στη δική του αγκαλιά. Η Πρυτανεία, ξεροβήχοντας από κοινού, έκανε ότι δεν το άκουσε αυτό και παρακάμπτοντας το πρωτόκολλο, του έδωσε ακόμη μια ευκαιρία. Κι εκείνος είπε ότι κατά την περίοδο της Μικρασιατικής Καταστροφής, μεταμφιεσμένος σε άνθρωπο, έβαζε κρυφά δεκαπλάσια ποσότητα ζάχαρης στα σιροπιαστά του ζαχαροπλαστέιου «Aladin» στη Σμύρνη, ώστε οι Εγγλέζοι σύμμαχοι των Ελλήνων να μην μπορούν να τ' απολαύσουν. Οπότε ο Μεφιστοφελής απορρίφθηκε διαπαντός από τις υποψηφιότητες λόγω αφέλειας!

Κατά τη δεκαετία του 1970, ο αιώνια ερωτευμένος με διάσημες θνητές, τρυφερός Μεφιστοφελής και η δράση του στη Γη, με συμμετοχές σε συναυλίες και πάρτι ανθρώπων, απασχόλησε επανειλημμένως το παγκόσμιο σώμα και κυρίως το ΠΡΥ.ΠΡΟ.Δ.ΥΠ. (Πρυτανείο Προστασίας Δαιμονικής Υπόστασης). Το πτώμα του βρέθηκε σε πάρκο του Λας Βέγκας, το ξημερωμα που ακολουθήθηκε συναυλία του Έλβις Πρίσλεϊ. Δυστυχώς ο Μεφιστοφελής δεν είχε την τύχη του πατέρα του Αστροδαίου, που ερωτεύτηκε παράφορα τη θνητή Αλκμήνη –γόνος της ένωσης των οποίων ήταν και ο ίδιος–, που γι’ αυτόν τον λόγο η Πρυτανεία απέπεμψε διαπαντός και διέγραψε τ’ όνομά του από τα δαιμονικά μητρώα, καταδικάζοντάς τον σε αλλαγή υπόστασης, από διάβολο σε άνθρωπο.

Έκτοτε, ο Αστροδαίος ο ροπαλοφόρος έγινε Έρωτας ο τοξοβόλος και παρά την αποβολή της δαιμονικής του υπόστασης και τη μετουσίωσή του, τυραννά διαχρονικά τις ψυχές των ανθρώπων.

Ο έκτος Δαίμων, Δρ. Λούσιφερ, είπε ότι σχεδίαζε ανίατη αρρώστια για τους ανθρώπους και μείωση του πληθυσμού του ανθρώπινου γένους πάνω στη Γη.

Ο έβδομος, ο τελευταίος, με το όνομα «Αερικό», άγνωστος στην επιτροπή, ο πιο μικρός, ανάπηρος στο ένα πόδι και το ένα χέρι, άσημος και από φτωγή οικογένεια, είπε λακωνικά ότι έσπειρε στους ανθρώπους την αμφιβολία.

Οι προτάσεις του έκτου και του έβδομου υποψηφίου προβληματίσαν την επιτροπή. Τελικά, χωρίς αμφιβολία, επικράτησε καθολικά η έβδομη, κι έτσι το Αερικό υπερίσχυσε, λαμβάνοντας την τιμητική διάκριση του Δαίμονα αρχικά, ταυτόχρονα και του δόκτορα και στη συνέχεια αναδείχτηκε ο αιρετός Πλανητάρχης των δαιμόνων για τον 20ό αιώνα.

Το Αερικό ήταν αυτό που έσπειρε κάποτε την αμφιβολία για την πίστη της όμορφης γυναίκας του στον Κοινοτάρχη του διπλανού χωριού, κι επειδή εκείνος δεν άντεχε την αβεβαιότητα που καθημερινά τον κυρίευε –βασανίζοντάς τον αργά για το αν πράγματι εκείνη ήταν άπιστη– και μην ακούγοντας τη φωνή του Θεού, την έσφαξε για να λυτρωθεί. Όταν όμως κατάλαβε ότι πίστεψε σ’ ένα ψέμα, αυτοκτόνησε.

Η αμφιβολία του Αερικού ήταν αυτή που επικαλεστήκαν τόσοι και τόσοι δικαστές για ν’ αθωώσουν στυγνούς εγκληματίες.

Το Αερικό έσπειρε στην ψυχή του Φύρερ την αμφιβολία για την ανωτερότητα ή κατωτερότητα της φυλής του, ώστε να την καταδιώξει μέχρις εσχάτων.

Η αμφιβολία είναι αυτή που βυθίζει τους ανθρώπους στον λαβύρινθο της διαφορούμενης ερμηνείας του νου που διχάζει, μοιράζει και διαχωρίζει, όπως μοίρασε κι ο Θεός των Χριστιανών τον πρωτόπλαστο Αδάμ στα δύο και οι προγενέστεροί του θεοί, τον παντοδύναμο άνθρωπο σε τρία γένη, τότε που η Γη ήταν μία τεράστια, αμιγής και αυτοτελής ήπειρος, αλλά στη συνέχεια διαχωρίστηκε κι αυτή σε πολλά τμήματα, προκειμένου ν' ακολουθήσει τον διχασμένο άνθρωπο που την κατοικούσε.

Μάλιστα κάποιοι σοφοί, αποστεωμένοι από τη νηστεία γέροντες, που ζούσαν σε κείνες τις κορυφές των παρυφών που προεξείχαν από την πυραμίδα του εμβληματικού ορεινού όγκου του Άθω, τις μορφολογικά αμετάβλητες στο χρόνο, εκεί που μπορούσες πανοραμικά να δεις ολόκληρο τον κόσμο –στην απομόνωση των μοναχών–, έλεγαν ότι αργότερα, μέσα στους αιώνες, το Αερικό θα έκλεβε την πρόταση του Δαίμονα Λούσιφερ και θα έστελνε στη Γη των ανθρώπων ανίατη αρρώστια. Όμως για να μην αποπεμφθεί από το Δαιμονικό Σώμα για κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας, θα της προσέδιδε τη δική του υπόσταση, που θα ήταν ο διαχωρισμός οικονομικών συμφερόντων πάνω στον πλανήτη, ως αιτία της ασθένειας, μεταξύ όλων αυτών, που άσχετα με το χρώμα, την εθνικότητα ή την πολιτική τους τοποθέτηση, ανήκαν σε μια μυστική ένωση και κυβερνούσαν τον κόσμο μέσ' από στοές.

Έτσι, το Αερικό θα ήταν πραγματικά αθώο και όχι υπόδικο, ώστε το Ανώτατο Δαιμονικό Δικαστήριο δεν θα ήταν υποχρεωμένο να το δικάσει και να το αθώσει λόγω αμφιβολιών, όμως την αμφιβολία θα είχαν οι δικαστές, κρυμμένη για πάντα στις ψυχές τους!

